Europa-Parlamentet
2024-2029

Budgetkontroluddvalget

2023/2131(DEC)

24.7.2024

UDKAST TIL ANDEN BETÆNKNING

om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion II – Det Europæiske Råd og Rådet (2023/2131(DEC))

Budgetkontroludvalget

Ordfører: Jonas Sjöstedt

PR_DEC_Other2

INDHOLD

Side

1. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE 3

2. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 5

BILAG: ENHEDER ELLER PERSONER, SOM ORDFØREREN HAR MODTAGET INPUT FRA 9

1. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion II – Det Europæiske Råd og Rådet
(2023/2131(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022[1],

– der henviser til Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0391 – C9-0250/2023)[2],

– der henviser til Rådets årsberetning til dechargemyndigheden om de interne revisioner, der er foretaget i 2022,

– der henviser til Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2022, med institutionernes svar[3],

– der henviser til Revisionsrettens erklæring[4] for regnskabsåret 2022 om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til sin afgørelse af 23. april 2024[5] om udsættelse af afgørelsen om decharge for regnskabsåret 2023 og den dertil hørende beslutning,

– der henviser til artikel 314, stk. 10, og artikel 317, 318 og 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012[6], særlig artikel 59, 118, 260, 261 og 262,

– der henviser til forretningsordenens artikel 102 og bilag V,

– der henviser til anden betænkning fra Budgetkontroludvalget (A10-0000/2024),

1. meddeler/nægter at meddele Rådets generalsekretær decharge for gennemførelsen af Det Europæiske Råds og Rådets budget for regnskabsåret 2022;

[1] EUT L 45 af 24.2.2022.
[2] EUT C, C/2023/2, 12.10 2023.
[3] EUT C, C/2023/103, 4.10.2023.
[4] EUT C, C/2023/112, 12.10.2023.
[5] Vedtagne tekster, P9_TA(2024)0288.
[6] EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

2. fremsætter sine bemærkninger i nedenstående beslutning;

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse og beslutningen, der er en integrerende del heraf, til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten og drage omsorg for, at de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende (L-udgaven)*.

2. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion II - Det Europæiske Råd og Rådet
(2023/2131(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions budget for regnskabsåret 2022, Sektion II – Det Europæiske Råd og Rådet,

– der henviser til forretningsordenens artikel 102 og bilag V,

– der henviser til anden betænkning fra Budgetkontroludvalget (A10-0000/2024),

A. der henviser til, at dechargemyndigheden inden for rammerne af dechargeproceduren gerne vil understrege, at det er særlig vigtigt at styrke EU-institutionernes demokratiske legitimitet yderligere ved at forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden og implementere princippet om resultatbaseret budgettering og god forvaltning af menneskelige ressourcer;

B. der henviser til, at Parlamentet i henhold til artikel 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har eneansvaret for at meddele decharge for gennemførelsen af Unionens almindelige budget, og til, at Det Europæiske Råds og Rådets budget udgør en sektion i Unionens budget;

C. der henviser til, at Det Europæiske Råd i henhold til artikel 15, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union ikke udøver lovgivende funktioner;

D. der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 317 i TEUF gennemfører Unionens budget på eget ansvar under hensyntagen til principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, og til, at Kommissionen inden for de gældende rammer tillægger de øvrige EU-institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, der vedrører dem;

E. der henviser til, at Det Europæiske Råd og Rådet for Den Europæiske Union ("Rådet") i henhold til artikel 235, stk. 4, og artikel 240, stk. 2, i TEUF bistås af Generalsekretariatet for Rådet, og til, at generalsekretæren for Rådet har det fulde ansvar for en forsvarlig forvaltning af bevillingerne i EU-budgettets sektion II;

F. der henviser til, at Parlamentet i de seneste næsten tyve år har gennemført den veletablerede og respekterede praksis med at meddele decharge til alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, og til, at Kommissionen er enig i, at praksis med at meddele decharge til hver enkel(t) EU-institution, -organ, -kontor og -agentur for deres administrative udgifter fortsat bør følges;

G. der henviser til, at Kommissionen i henhold til finansforordningens artikel 59, stk. 1, giver de øvrige EU-institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, som vedrører dem;

H. der henviser til, at Parlamentet siden 2009 på grund af manglende samarbejde fra Rådets side under dechargeproceduren har set sig nødsaget til at nægte at meddele decharge til Rådets generalsekretær;

I. der henviser til, at Det Europæiske Råd og Rådet som EU-institutioner og modtagere af midler fra Unionens almindelige budget bør være gennemsigtige og demokratisk ansvarlige over for Unionens borgere og være underlagt demokratisk kontrol ved anvendelsen af offentlige midler;

J. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmands ("Ombudsmandens") henstilling i den strategiske undersøgelse OI/2/2017/TE om gennemsigtighed i Rådets lovgivningsproces viste, at Rådets praksis med hensyn til gennemsigtighed i lovgivningsprocessen indeholder fejl og forsømmelser og burde forbedres, således at borgerne bliver i stand til at følge Unionens lovgivningsproces;

K. der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstols retspraksis bekræfter skatteydernes og offentlighedens ret til at blive holdt informeret om anvendelsen af offentlige indtægter, og at Retten i sin dom af 25. januar 2023 i sag T-163/21[1], De Capitani mod Rådet, om gennemsigtighed i Unionens lovgivningsproces fastslog, at dokumenter, som Rådet udarbejder i sine arbejdsgrupper, ikke er af teknisk, men af lovgivningsmæssig karakter og derfor er genstand for begæringer om aktindsigt;

1. beklager dybt, at Rådet siden 2009 og igen for regnskabsåret 2022 fortsat nægter at samarbejde med Parlamentet om dechargeproceduren, hvilket forhindrer Parlamentet i at træffe en informeret afgørelse baseret på en seriøs og grundig kontrol af gennemførelsen af Rådets budget og dermed tvinger Parlamentet til at nægte at meddele decharge;

2. bemærker, at Parlamentets relevante tjenestegrene på vegne af ordføreren for dechargeproceduren den 28. september 2023 sendte et spørgeskema til Rådets sekretariat med 74 vigtige spørgsmål fra Parlamentet med henblik på at muliggøre en grundig kontrol af gennemførelsen af Rådets budget og af Rådets forvaltning; bemærker endvidere, at der blev sendt lignende spørgeskemaer til alle andre institutioner, der alle har givet Parlamentet tilbundsgående svar på alle spørgsmål;

3. beklager, at Generalsekretariatet for Rådet den 12. oktober 2023 endnu en gang meddelte Parlamentet, at det ikke ville besvare Parlamentets spørgeskema, og at Rådet ikke ville deltage i den høring, der blev afholdt den 25. oktober 2023 som led i dechargeproceduren, og hvori alle andre indbudte institutioner deltog;

4. understreger, at det er Parlamentets beføjelse at meddele decharge i medfør af artikel 319 TEUF og de gældende bestemmelser i finansforordningen og Parlamentets forretningsorden i overensstemmelse med den nuværende fortolkning og praksis, nemlig beføjelsen til at meddele decharge med henblik på at opretholde gennemsigtighed og sikre demokratisk ansvarlighed over for Unionens skatteydere;

5. understreger, at Kommissionen i henhold til finansforordningens artikel 59, stk. 1, giver de øvrige EU-institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af

[1] Dom fra Den Europæiske Unions Ret af 25. januar 2023, De Capitani mod Rådet, sag T-163/21, CLI:EU:T:2023:15.

budgettet, der vedrører dem, og finder det derfor uforståeligt, at Rådet finder, at det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen meddeles decharge for gennemførelsen af Rådets budget;

6. understreger den veletablerede og respekterede praksis med meddelelse af decharge til alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, som Parlamentet har fulgt i næsten tyve år; minder om, at Kommissionen har erklæret, at den ikke er i stand til at føre tilsyn med gennemførelsen af de øvrige EU-institutioners budgetter; understreger, at Kommissionen endnu en gang har givet udtryk for den holdning, at praksis med at meddele decharge til hver enkelt institution for dennes administrative udgifter fortsat bør følges af Parlamentet;

7. understreger, at den nuværende situation kun giver Parlamentet mulighed for at kontrollere Revisionsrettens og Ombudsmandens beretninger samt de offentligt tilgængelige oplysninger på Rådets websted, fordi Rådet fortsætter sin pligtforsømmelse ved ikke at samarbejde med Parlamentet, hvilket gør det umuligt for Parlamentet at udføre sine opgaver ordentligt og træffe en informeret afgørelse om meddelelse af decharge;

8. beklager, at Rådet i mere end et årti har vist, at det ikke har nogen politisk vilje til at samarbejde med Parlamentet i forbindelse med den årlige dechargeprocedure; understreger, at denne holdning har haft har en varig negativ indvirkning på begge institutioner, har miskrediteret forvaltningen og den demokratiske kontrol af Unionens budget og har skadet borgernes tillid til Unionen som en gennemsigtig enhed;

9. minder om, at Den Europæiske Unions Domstols retspraksis støtter skatteydernes og offentlighedens ret til at blive informeret om anvendelsen af offentlige indtægter; kræver derfor fuld respekt for Parlamentets beføjelser og rolle som garant for princippet om demokratisk ansvarlighed; opfordrer Rådet til behørigt at følge op på de henstillinger, Parlamentet har vedtaget i forbindelse med dechargeproceduren;

10. understreger, at en revision af traktaterne kunne gøre dechargeproceduren klarere og mere gennemsigtig ved at give Parlamentet udtrykkelig beføjelse til at meddele decharge til alle institutioner, organer, kontorer og agenturer individuelt; understreger imidlertid, at den nuværende situation – i afventning af en sådan revision – skal forbedres gennem et bedre interinstitutionelt samarbejde inden for traktaternes nuværende rammer, og opfordrer indtrængende Rådet til at gå i aktiv dialog med Parlamentet om, hvordan den nuværende situation kan løses;

11. opfordrer Rådet til hurtigst muligt at genoptage forhandlingerne med Parlamentet på højeste niveau med deltagelse af generalsekretærerne og formændene for begge institutioner med henblik på at bryde dødvandet og finde en løsning, samtidig med at Parlamentets og Rådets respektive roller i dechargeproceduren respekteres, og der sikres gennemsigtighed og ordentlig demokratisk kontrol med budgetgennemførelsen;

12. understreger, at de bemærkninger, som Parlamentet fremsatte om politiske prioriteter, budgetmæssig og økonomisk forvaltning, intern forvaltning, performance og intern kontrol, menneskelige ressourcer, lighed og trivsel, etiske rammer og gennemsigtighed, digitalisering, cybersikkerhed og databeskyttelse, bygninger, miljø og bæredygtighed, interinstitutionelt samarbejde og kommunikation i dechargebeslutningen af 23. april 2024, stadig er gyldige.

BILAG: ENHEDER ELLER PERSONER, SOM ORDFØREREN HAR MODTAGET INPUT FRA

Ordføreren erklærer på eget ansvar ikke at have modtaget input fra nogen enhed eller person, der skal nævnes i dette bilag i henhold til artikel 8 i bilag I til forretningsordenen.